

တရားမပြင်ဆင်မှု
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးစိုးညွန့်ရှေ့တွင်

+ ၂၀၁၇ ခုနှစ်
ဇူလိုင်လ ၄ ရက်

ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွေ

(၎င်း၏အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ် ဒေါ်သီတာပြုံး)

နှင့်

ဒေါ်ခင်သန်းဝေ ပါ ၇ *

အမွေပုံပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုတွင် ယခင်စွဲဆိုသောအမှုနှင့် နောက်
စွဲဆိုသောအမှုတို့သည် အမှုသည်များ တူညီခြင်းမရှိသော်လည်း
အမှုနှစ်မှု၏ အဓိကအငြင်းပွားသည့် အကြောင်းအရာတူညီပါ
လျှင် ယခင်အမှုပြီးပြတ်သည့်တိုင်အောင် နောက်စွဲဆိုသော
အမှုကိုဆိုင်းငံ့ရန် လိုအပ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၀ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ
နှင့်အညီ ဦးစွာစွဲဆိုခဲ့၍ မပြီးပြတ်သေးသောအမှုတစ်မှုမှ အမှုသည်
အချင်းချင်း တရားဆိုင်ရသည့် နောက်ထပ်စွဲဆိုသောအမှုကို ဆိုင်းငံ့ရန်
အတွက် အမှုနှစ်မှုတွင် တောင်းဆိုထားသည့် သက်သာခွင့်သည် ထပ်တူ
ထပ်မျှတူရန် မလို၊ တောင်းဆိုသည့် သက်သာခွင့် တူရန် မလို၍

---

* ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၂၃
+ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၅၁၇ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မတ်လ
၄ ရက်စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်အပေါ်ပြင်ဆင်မှု

၂၀၁၇ ငြင်းချက်များလည်းတူရန်မလိုပေ။ အငြင်းပွားသည့်အကြောင်းအရာ
ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွ သို့မဟုတ် အမှုနှစ်မှုတွင် အငြင်းပွားလျက်ရှိသော အဓိကအကြောင်းအရာ
နှင့် တူရန်သာလိုပေသည်။
ဒေါ်ခင်သန်းဝေ ပါ ၇

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ နောက်စွဲဆိုသည့်အမှု၌ အငြင်းပွားသည့် အကြောင်းအရာနှင့် ယခင်အမှုတွင် တိုက်ရိုက်အားဖြင့်ဖြစ်စေ၊ အဓိကအားဖြင့်ဖြစ်စေ အငြင်းပွားသည့်အကြောင်းအရာတူမတူမှာ အမှုတစ်မှုမှ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် အခြားအမှုကို ရှုံးနိမ့်စေခြင်း ရှိ မရှိ အပေါ် တည်ရှိသည်။

ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွစွဲဆိုသော ယခင်အမှုတွင် တရားလို က အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းသည် ခင်ပွန်းဦးစိုးမောင်ပိုင်သော ပစ္စည်းဖြစ်ကြောင်း အမွေဆိုင်ပစ္စည်းမဟုတ်ကြောင်း သက်သေထင်ရှားပြသနိုင်ပါက ဒေါ်ခင်သန်းဝေစွဲဆိုသော နောက်အမှုရှုံးမည်ဖြစ်သည့်အပြင် တရားပြိုင် များသည်လည်း အမွေဝေစုရရှိမည်မဟုတ်၍ ယခင်အမှုပြီးပြတ်သည့် တိုင်အောင် နောက်စွဲဆိုသည့်အမှုကို ဆိုင်းငံ့ရန်လိုအပ်ခြင်းဖြစ်သည်။

- လျှောက်ထားသူအတွက် - ဦးအောင်သစ်၊
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
- လျှောက်ထားခံရသူများအတွက် - (၁) ဦးမောင်မောင်စိုး၊
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
(၂) မှ (၇) ထိ ကိုယ်တိုင်
(မလာ)

ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှု

အမှတ် ၃၅၅ တွင် ဒေါ်ခင်သန်းဝေက ဒေါ်လှမြင့် ပါ -၇ ဦးတို့အပေါ် အမွေပုံပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု စွဲဆိုသည်။ ဒေါ်ခင်သန်းဝေအား စစ်ဆေးဆဲအဆင့်တွင် အမှတ် (၂) တရားပြိုင် ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွေ နှင့် အမှတ် (၇) တရားပြိုင်ဒေါ်ခင်မာလာတို့၏ရှေ့နေက တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၀ အရ ယခုအမှုအား ဆက်စပ်လျက်ရှိသည်။ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၉၄ အမှုစစ်ဆေးပြီးပြတ်သည်အထိ ဆိုင်းငံ့ပေးရန် လျှောက်ထားရာ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊တရား မကြီးမှု အမှတ် ၃၅၅ အား ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၉၄ အမှု မပြီးပြတ်ခင်အထိ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၀ အရ ဆိုင်းငံ့ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်သည်။ ယင်းအမိန့်ကို ဒေါ်ခင်သန်းဝေက ကျေနပ်မှုမရှိသဖြင့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်သို့ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ်၊ ၅၁၇ ဖြင့် တင်သွင်းရာ ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၏အမိန့်ကိုပယ်ဖျက်ပြီး ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၅၅ အမှုအား ဥပဒေနှင့်အညီ ဆက်လက်စစ်ဆေး ဆောင်ရွက်ရန် ညွှန်ကြားသည့်အမိန့် ချမှတ်သည်။ ယင်း အမိန့်ကို မကျေနပ်သဖြင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ လျှောက်ထားသူ ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွေ က ဤပြင်ဆင်မှု တင်သွင်းသည်။

၂၀၁၇
 ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွေ
 နှင့်
 ဒေါ်ခင်သန်းဝေ ပါ ၇

ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်းခရိုင်တရားရုံးက အမှုတွင် တောင်ဥက္ကလာပ မြို့နယ် ၁၅ ရပ် ကွက်၊ မြင်သာ ၃ လမ်း၊ အမှတ် ၁၁၇/ခ၊ ပေ ၂၀ x ၆၀ မြေကွက်သည် ကျူးကျော်သည်မြေ ဟုတ် မဟုတ်နှင့် အမွေဆိုင်မြေ ဟုတ် မဟုတ် အငြင်းပွားလျှက်ရှိကြောင်း၊ ပထမအမှုကိုစစ်ဆေးခြင်းဖြင့် ကျူးကျော်သည့်မြေ နှင့်အိမ်ဖြစ်သည် သို့မဟုတ် အမွေဆိုင်မြေနှင့် အိမ်ဖြစ်သည်ဆိုသည်အဖြေတစ်ခုကိုရ ရှိမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ပထမ

၂၀၁၇
ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွ
နှင့်
ဒေါ်ခင်သန်းဝေ ပါ ၇

စွဲဆိုသောအမှုနှင့် နောက်ထပ်စွဲဆိုသောအမှုတို့တွင် ဆိုင်းငံ့ရန်အတွက် တောင်းဆိုထားသည့် သက်သာခွင့်သည် ထပ်တူထပ်မျှတူရန်မလို အငြင်းပွားသည့်အကြောင်းအရာ သို့မဟုတ် အမှုနှစ်မှုတွင် အငြင်းပွား လျှက်ရှိသော အဓိကအကြောင်းအရာတူရန်လိုသည်။ ထို့အပြင် မပြီးပြတ်သေးသောအမှုကို တောင်းဆိုသောသက်သာခွင့် ပေးနိုင်ခွင့်ရှိ ရမည်။ တရားရုံးများသည် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဤဒေသ ဆိုင်ရာစီရင်ပိုင်ခွင့်ချင်းတူရန်မလိုဟု “မာလီဒါးဘော်ဂလာ နှင့် မန်မူလားခမ်ကား၊ 10 L.B.R . 150 (DIC 988)” တွင် ဆုံးဖြတ်ထား ကြောင်းသုံးသပ်၍ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၅၅/၂၀၁၂ အမှုကို တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၉၄/၂၀၁၂ အမှု မပြီးပြတ်ခင်အထိဆိုင်းငံ့ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ရန်ကုန် အရှေ့ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၏ တရားမကြီးမှု ၂ မှုတွင် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်း ဖြစ်သော မြေနှင့်အိမ်တို့တူညီသော်လည်း တရားလို၊ တရားပြိုင်များ တူညီခြင်းမရှိသည့်အပြင် အဓိကအငြင်းပွားပြဿနာနှင့် ဆုံးဖြတ်ရန် ပြဿနာများတူညီခြင်းမရှိကြောင်းဆုံးဖြတ်၍ ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်းခရိုင် တရားရုံးတွင် ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၅၅ အမှုအား ဥပဒေ နှင့်အညီ ဆက်လက်စစ်ဆေးသွားရန် ညွှန်ကြားသည့်အမိန့် ချမှတ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူ၏ ရှေ့နေက ဒေါ်ခင်သန်းဝေ စွဲဆိုသောအမှု၌ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းသည် မိဘများကျန်ရစ်သော

အမွေပစ္စည်းဖြစ်သည်ဟု သက်သေထင်ရှားပြရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊
 ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွစွဲဆိုသောအမှု၌ အမွေဆိုင်ပစ္စည်းမဟုတ်ဘဲ
 ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွ၏ခင်ပွန်း ကွယ်လွန်သူ ဦးစိုးမောင် ပိုင်ဆိုင်သည်ဟု
 သက်သေထင်ရှားပြရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းသည်
 အမွေပုံပစ္စည်း ဟုတ် မဟုတ် ၊ အဓိကအားဖြင့် အဆုံးအဖြတ်ပြုရမည်
 ဖြစ်၍ အဓိကအားဖြင့်အဆုံးအဖြတ်ပြုရမည့် အကြောင်းခြင်းရာသည်
 တစ်ခုတည်းသာ ဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွစွဲဆိုသောအမှုတွင်
 အမှုသည်အားလုံး မပါဝင်ကြသည်မှတစ်ပါး အဓိကကျသည့်
 အကျိုးတူအမှုသည်များဖြစ်ကြကြောင်း၊ တစ်မှုတွင် အမွေဆိုင် ဟုတ်
 မဟုတ်ကို အဆုံးအဖြတ်ပြုပါက အခြားအမှုကိုပါ အဆုံးအဖြတ်ပြုရာ
 ရောက်ကြောင်း၊ နောက်မှစွဲဆိုသောအမွေမှုကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ
 ၁၀ နှင့်အညီ ဆိုင်းငံ့ထားသင့်ကြောင်း ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး
 တရားလွှတ်တော်၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှု
 အမှတ် ၃၅၅ အမှုအား ဆိုင်းငံ့သည့်အမိန့်ချမှတ်သင့်ကြောင်း
 လျှောက်ထားတင်ပြသည်။

၂၀၁၇
 ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွ
 နှင့်
 ဒေါ်ခင်သန်းဝေ ပါ ၇

အမှတ် (၁) လျှောက်ထားခံရသူ၏ ရှေ့နေက ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊
 တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၉၄ အမှုမှ ငြင်းချက်နှင့် ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊
 တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၅၅ အမှုမှ ငြင်းချက်တို့ တူညီမှုမရှိကြောင်း၊
 အမှုနှစ်မှုမှ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းတူညီသော်လည်း တရားလို၊ တရားပြိုင်
 မတူညီသည့်အပြင် အငြင်းပွားပြဿနာမှာလည်း တူညီခြင်းမရှိကြောင်း၊
 တရားမမှုနှစ်မှုတွင် အဓိကအငြင်းပွားသောအကြောင်းအရာချင်း
 မတူညီလျှင် နောက် ထပ်စွဲဆိုသော တရားမမှုကို ဆိုင်းငံ့ရန် မသင့်ပေဟု

၂၀၁၇
ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွ
နှင့်
ဒေါ်ခင်သန်းဝေ ပါ ၇

“ ဒေါ်ခင်ကြည်နှင့် အယ်လ်အီးဆေး၊ ၁၉၅၈၊ မတစ၊ စာ ၄၆၄ ” အမှုတွင် ထုံးပြုညွှန်ပြထားကြောင်း၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်သဖြင့် ဆက်လက်အတည်ပြုသင့်ကြောင်း လျှောက်ထားတင်ပြသည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၀ တွင် တရားရုံးတစ်ရုံး တည်းတွင်သော်လည်းကောင်း၊ တောင်းဆိုသောသက်သာခွင့်ကို ခွင့်ပြုခွင့် ရှိသော ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံအတွင်းရှိ အခြားတရားရုံးတစ်ရုံးရုံးတွင် သော်လည်းကောင်း၊ တရားလွှတ်တော်ချုပ်တွင်သော်လည်းကောင်း ယခင်က စွဲဆိုထား၍ မပြီးပြတ်သေးသော အမှုတစ်မှုပါ အမှုသည်တို့ ကဖြစ်စေ၊ ၎င်းအမှုသည်တို့ကို သို့မဟုတ် ၎င်းတို့အနက်တစ်ဦးဦးကို အမှီပြု၍ တောင်းဆိုပိုင်သူ တစ်ဦးဦးကဖြစ်စေ၊ ဆိုင်ရေးဆိုင်ခွင့် တစ်ရပ်တည်းအရ စွဲဆိုလာသောအမှု၌ အငြင်းပွားသည့်အကြောင်းအရာ သည် ယခင်အမှုတွင် တိုက်ရိုက်အားဖြင့်ဖြစ်စေ၊ အဓိကအားဖြင့်ဖြစ်စေ အငြင်းပွားလျက်ရှိလျှင် မည်သည့်တရားရုံးကမျှ နောက်စွဲဆိုသောအမှုကို ဆက်လက်စစ်ဆေးစီရင်ခြင်းမပြုရဟု ပြဌာန်းထားသည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၀ ၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ အငြင်းပွားလျက်ရှိသော အကြောင်းအရာတစ်ရပ်တည်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အမှုနှစ်မှုကို တရားရုံးနှစ်ရုံးက တစ်ပြိုင်နက်တည်း စစ်ဆေးစီရင်ခြင်းကို တားမြစ်ရန်ဖြစ်သည်။ ဤနည်းဖြင့် အမှုနှစ်မှုတွင် မဆီလျော်သည့် ဆုံးဖြတ်ချက်များပေါ်ပေါက်ခြင်းကို ကာကွယ်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၊ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမကြီး

မှုအမှတ် ၁၉၄ တွင် ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွေက တရားပြိုင် ဒေါ်ခင်သန်းဝေ အပေါ် တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ လူနေရပ်ကွက် ၁၅၊ မြေတိုင်းရပ်ကွက် အမှတ် ၁၅၊ မြေကွက်အမှတ် ၁၁၇ (ခ) နှင့် ယင်းမြေကွက်ပေါ်ရှိ နေအိမ်တို့သည် ကွယ်လွန်သူခင်ပွန်း ဦးစိုးမောင် အမည်ပေါက် ဝရန်မြေကွက်နှင့်နေအိမ်ဖြစ်ကြောင်း အဆိုပြုကာ သီးခြားသက်သာခွင့် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၈ အရ အိမ်နှင့်မြေ လက်ရောက်ရလို့မှုစွဲဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။

၂၀၁၇
ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွေ
နှင့်
ဒေါ်ခင်သန်းဝေ ပါ ၇

လျှောက်ထားသူ ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွေက ဒေါ်ခင်သန်းဝေ အပေါ်စွဲဆိုခဲ့သော တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၉၄/၂၀၁၂ တွင် အဆိုအချေ များအရ အောက်ပါငြင်းချက် (၃) ရပ်ကို ထုတ်နုတ်ခဲ့သည်-

- (၁) တရားပြိုင်သည် တရားလိုပိုင်ဆိုင်သော အချင်းဖြစ် တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ လူနေရပ်ကွက်အမှတ် ၁၅၊ ၁၅ရပ်ကွက်၊ မြေကွက်အမှတ် ၁၁၇ (ခ) နေအိမ်ဥပစာ ၌ ကျူးကျော်ဝင်ရောက်နေထိုင်သည်မှာ မှန်သလား၊
- (၂) တရားပြိုင်သည် အချင်းဖြစ်ဥပစာ၌ အခွင့်အရေးတစ်စုံ တစ်ရာမျှမရှိဘဲ နေထိုင်သည်ဆိုခြင်းမှာ မှန်သလား၊
(သို့မဟုတ်) တရားပြိုင်သည် အချင်းဖြစ်ဥပစာ၌ အမွေဆိုင်တစ်ဦးအနေဖြင့် နေထိုင်သည်ဆိုခြင်းမှာ မှန်သလား၊
- (၃) တရားလိုသည် မည်သည့်သက်သာခွင့်ရထိုက်သနည်း။
ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၊ ၂၀၁၂ ခုနှစ်။

၂၀၁၇
ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွ
နှင့်
ဒေါ်ခင်သန်းဝေ ပါ ၇

တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၅၅ တွင် ဒေါ်ခင်သန်းဝေက ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွအပါအဝင် ကျန်မောင်နှမများ အပေါ် အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အိမ်မှာ ကွယ်လွန်သူမိဘများ ကျန်ရစ်သော အမွေဆိုင်ပစ္စည်းဖြစ်သည်ဆိုကာ အမွေပုံပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးရန်စွဲဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

အမှတ် (၁) လျှောက်ထားခံရသူ ဒေါ်ခင်သန်းဝေ စွဲဆိုသော တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၅၅/ ၂၀၁၂ တွင် အဆိုအချေများအရ အောက်ပါ ငြင်းချက် (၄) ရပ် ကို ထုတ်နုတ်ခဲ့သည်-

(၁) အမွေရှင် ဦးဖူစိန်ဝိုး (ခ) ဦးစင်ကျီး (ခ) ဦးမြစိန်နှင့် ဒေါ်ခင်ကြည်တို့ကွယ်လွန်စဉ် အမွေပုံပစ္စည်းကျန်ခဲ့ သည်ဆိုသည်မှာ မှန်သလား၊

(၂) တရားလိုသည် အမွေပုံပစ္စည်း၏ ၇ ပုံ ၁ ပုံ ရထိုက်သည် မှာ မှန်သလား၊

(၃) အမှတ် (၃) တရားပြိုင်ဦးမြင့်ဝေသည် ကွယ်လွန်သူ ဦးစိုးမောင်၏ ဩရသသားဖြစ်သည်မှာ မှန်သလား၊

(၄) တရားလိုသည် မည်သည့်သက်သာခွင့်ရထိုက်သနည်း။

ဒေါ်ခင်သန်းဝေ စွဲဆိုသောအမှု၌ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းသည် မိဘများကျန်ရစ်သောအမွေပစ္စည်းဖြစ်ကြောင်း တရားလိုက သက်သေ ထင်ရှားပြရမည်ဖြစ်သည်။ ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွစွဲဆိုသောအမှုတွင် အချင်းဖြစ် ပစ္စည်းသည် အမွေဆိုင်ပစ္စည်းမဟုတ်ကြောင်း ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွ

၏ခင်ပွန်း ကွယ်လွန်သူ ဦးစိုးမောင် ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း၊ တရားလိုက သက်သေအထင်အရှားပြရမည်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။

၂၀၁၇
ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွ
နှင့်

အမှုနှစ်မှုလုံးတွင် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းများမှာ လျှောက်ထားသူ နှင့် လျှောက်ထားခံရသူတို့၏မိဘများ ကျန်ရစ်ခဲ့သောအမွေပုံပစ္စည်း ဟုတ် မဟုတ် အဆုံးအဖြတ်ပြုရမည်ဖြစ်၍ အဓိကအားဖြင့် တရားရုံးမှ အဆုံးအဖြတ်ပြုရမည့် အကြောင်းခြင်းရာ (Subject matter) မှာတစ်ခုတည်းသာဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ အမှုနှစ်မှုတွင် အမွေပစ္စည်းဟုတ် မဟုတ် အဆုံးအဖြတ်ပြုရန် အဓိကအကြောင်းခြင်းရာမှာ တူညီနေသည်။

ဒေါ်ခင်သန်းဝေ ပါ ၇

အမှတ် (၁) လျှောက်ထားခံရသူ ဒေါ်ခင်သန်းဝေ စွဲဆိုသော တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၅၅/ ၂၀၁၂ တွင် အဓိကအားဖြင့် မိဘများ ကျန်ရစ်သောအမွေပုံပစ္စည်း ဟုတ် မဟုတ် နှင့် ဦးစိုးမောင် ပိုင်ဆိုင် သောပစ္စည်း ဟုတ် မဟုတ် အဆုံးအဖြတ်ပြုရန်ဖြစ်သည်။ ထိုနည်းတူ လျှောက်ထားသူ ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွစွဲဆိုသော တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၉၄/ ၂၀၁၂ တွင် အဓိကအားဖြင့် ဦးစိုးမောင် ပိုင်ဆိုင်သောပစ္စည်း ဟုတ် မဟုတ်နှင့် မိဘများကျန်ရစ်သော အမွေပုံပစ္စည်း ဟုတ် မဟုတ် အဆုံးအဖြတ်ပြုရန်ပင်ဖြစ်ရာ အငြင်းပွားသည့် အဓိကအကြောင်း ခြင်းရာမှာ အမွေပုံပစ္စည်း ဟုတ် မဟုတ် ဖြစ်၍ အဓိကအကြောင်းခြင်းရာ တူညီနေကြောင်းတွေ့ရသည်။

တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၀ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်အညီ ဦးစွာစွဲဆိုခဲ့၍ မပြီးပြတ်သေးသောအမှုတစ်မှုမှ အမှုသည်တို့အချင်းချင်း တရားဆိုင်ရသည့် နောက်ထပ်စွဲဆိုသောအမှုကို ဆိုင်းငံ့ရန်အတွက်

အမှုနှစ်မှုတွင် တောင်းဆိုထားသည့် သက်သာခွင့်သည် ထပ်တူထပ်မျှ တူရန်မလို တောင်းဆိုသည့်သက်သာခွင့်တူရန်မလို၍ ငြင်းချက်များလည်း တူရန်မလိုပေ။ အငြင်းပွားသည့်အကြောင်းအရာ သို့မဟုတ် အမှုနှစ်မှုတွင် အငြင်းပွားလျက်ရှိသောအဓိက အကြောင်းအရာတူရန်သာလိုပေသည်။

နောက်စွဲဆိုသည့်အမှု၌ အငြင်းပွားသည့်အကြောင်းအရာနှင့် ယခင်အမှုတွင် တိုက်ရိုက်အားဖြင့်ဖြစ်စေ၊ အဓိကအားဖြင့်ဖြစ်စေ အငြင်းပွားသည့်အကြောင်းအရာ တူ မတူမှာ အမှုတစ်မှုမှဆုံးဖြတ်ချက်သည် အခြားအမှုကို ရှုံးနိမ့်စေခြင်း ရှိ မရှိအပေါ် တည်ရှိသည်။ ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွ စွဲဆိုသောယခင်အမှုတွင် တရားလိုက အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းသည် အမွေဆိုင် ပစ္စည်းမဟုတ်ကြောင်း၊ ခင်ပွန်းဦးစိုးမောင် ပိုင်သောပစ္စည်းဖြစ်ကြောင်း သက်သေထင်ရှားပြသနိုင်ပါက ဒေါ်ခင်သန်းဝေစွဲဆိုသည့် နောက်အမှု ရှုံးမည်ဖြစ်၍ အမှုနှစ်မှုတွင် အငြင်းပွားလျက်ရှိသော အဓိကအကြောင်း အရာတူသည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။

တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၉၄/ ၂၀၁၂ နှင့် တရားမကြီးမှု အမှတ် ၃၅၅/ ၂၀၁၂ တို့တွင် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းသည်အမွေပစ္စည်းဟုတ် မဟုတ် အဆုံးအဖြတ်ပြုရန်ဖြစ်သဖြင့် အငြင်းပွားသည့်အကြောင်းအရာ တစ်ရပ်လုံးတူနေသည်။ အမွေဆိုင် ဟုတ် မဟုတ် ပြဿနာကို တစ်မှုတွင် အဆုံးအဖြတ်ပြုပါက အခြားအမှုကိုပါ အဆုံးအဖြတ်ပြုနိုင်မည်ဖြစ်၍ တရားမကျင့်ထုံး ၂ပဒေ ပုဒ်မ ၁၀ ပြဋ္ဌာန်းချက်၏ ရည်ရွယ်ချက်နှင့် ကိုက်ညီမည်ဖြစ်သည်။

ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်းခရိုင်တရားရုံးတွင် ယခင်ကစွဲဆိုထား

သောအမှု၌ တရားလို ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွေက တရားပြိုင် ဒေါ်ခင်သန်းဝေ တစ်ယောက်တည်းအပေါ် တရားစွဲဆိုခြင်းဖြစ်ပြီး နောက်စွဲဆိုသောအမှု၌ တရားလို ဒေါ်ခင်သန်းဝေက တရားပြိုင် ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွေ အပါအဝင် ကျန်မောင်နှမများအပေါ် စွဲဆိုထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

၂၀၁၇
ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွေ
နှင့်
ဒေါ်ခင်သန်းဝေ ပါ ၇

ယခင်စွဲဆိုသော အမှုနှင့် နောက်စွဲဆိုသောအမှုတို့သည် တရားလို၊ တရားပြိုင်များ မတူညီကြသော်လည်း တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၀ တွင် တရားလို၊ တရားပြိုင်တို့ တူညီရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်း မရှိပေ။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၀ တွင် ယခင်ကစွဲဆိုထား၍ မပြီးပြတ်သေးသော အမှုတစ်မှုပါ အမှုသည်တို့က ဆိုင်ရေးဆိုင်ခွင့် တစ်ရပ်တည်းအရ စွဲဆိုလာသော အမှု၌အငြင်းပွားသည့် အကြောင်းအရာ သည် ယခင်အမှုတွင် တိုက်ရိုက်အားဖြင့်ဖြစ်စေ၊ အဓိကအားဖြင့်ဖြစ်စေ အငြင်းပွားလျက်ရှိလျှင် မည်သည့်တရားရုံးကမျှ နောက်စွဲဆိုသော အမှုကို ဆက်လက်စစ်ဆေးစီရင်ခြင်း မပြုရဟုသာပါရှိသည်။

ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွေ စွဲဆိုသော ယခင်အမှုတွင် တရားလိုက အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းသည် ခင်ပွန်း ဦးစိုးမောင် ပိုင်သောပစ္စည်းဖြစ်ကြောင်း အမွေပုံပစ္စည်းမဟုတ်ကြောင်း သက်သေထင်ရှားပြသနိုင်ပါက ဒေါ်ခင်သန်းဝေ စွဲဆိုသောနောက်အမှုရုံးမည် ဖြစ်သည့်အပြင် တရားပြိုင် များသည်လည်း အမွေဝေစုရနိုင်မည်မဟုတ်၍ ယခင်အမှုပြီးပြတ်သည့် တိုင်အောင် နောက်စွဲဆိုသည့်အမှုကို ဆိုင်းငံ့ရန် လိုအပ်ခြင်းဖြစ်သည်။

ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ်

၂၀၁၇
ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွ
နှင့်
ဒေါ်ခင်သန်းဝေ ပါ ၇

၁၉၄/၂၀၁၂ အမှုနှင့် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၅၅/ ၂၀၁၂ အမှုတို့တွင် အဓိက အငြင်းပွားသည့် အကြောင်းအရာသည် တူညီပါလျက် တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က အငြင်းပွားပြဿနာနှင့် ဆုံးဖြတ်ရန် ပြဿနာတူညီခြင်းမရှိသည့်အပြင် အမှုသည်များလည်း တူညီခြင်းမရှိဟု သုံးသပ်ပြီး ခရိုင်တရားရုံးက နောက်စွဲဆိုသည့်အမှုကို ဆိုင်းငံ့ထားသည့် အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်သည်ဟုမဆိုနိုင်ပေ။

သို့ဖြစ်၍ ဤတရားမပြင်ဆင်မှုကို စရိတ်နှင့်တကွခွင့်ပြုပြီး ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ကာ အရှေ့ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပြန်လည်အတည်ပြုလိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ၁၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။